Death: Do we go directly to heaven? 1 of 3 - 20200725
Dood: Gaan we direct naar de hemel? 1 van 3 – 20200725

Dag allemaal,
Een onderwerp van grote verwarring onder christenen, en een onderwerp dat mij vaak wordt gevraagd, is wat er gebeurt als een christen sterft. Paulus vertelde het aan de Corinthiërs: "Afwezig zijn van het lichaam is aanwezig zijn bij de Heer", maar velen luisteren naar andere stemmen die hen in verwarring brengen.

Fundamenteel begrip: Geesten zijn eeuwig
"Wij waren onderworpen aan de vaders van ons vlees die ons corrigeerden, zullen wij niet ook gecorrigeerd worden door de Vader der geesten, en leven?" In Hebreeën 12:9 staat dat de Vader de Schepper van de geesten is. De vaders van ons vlees corrigeerden ons in ons vlees en de Vader van de geesten corrigeert ons in onze geest.

De Vader van de geesten betekent dat Hij de Schepper van de geesten is, van engelen en menselijke geesten. Omdat onze Schepper een eeuwige Geest is, zijn de geesten die Hij schept dat ook. We kunnen ons afvragen, waarom Lucifer en zijn engelen niet gewoon 'uitgedoofd' waren, toen zij in opstand kwamen; deels is dat, omdat geesten, voor zover wij dat in de Schrift kunnen zien, eeuwig zijn.

Lucifer wilde niet in de hemel zijn, dus werd er een plaats voorbereid*. Hij werd niet 'uitgedoofd', de Vader der geesten bereidde hem genadig een andere plek voor, die hem gaf, wat hij wilde (en voor mensen, die hetzelfde willen): zijn eigen koninkrijk, zonder God. *Openbaring 12:8, Mattheüs 25:41

Het Jodendom heeft altijd begrepen dat mensen eeuwig leven...
Ik keek naar een interview met een Israëlische politieke leider die sprak over het verschil tussen het Jodendom en andere religies. Hij legde uit dat het Jodendom een levensreligie is voor joden die erkennen dat we naar Gods beeld en gelijkenis zijn gemaakt, daarom heeft ieder mens wat hij noemde, 'het goddelijke licht', het 'goddelijke leven'. Dat licht, dat leven moet worden gerespecteerd vanaf de conceptie tot aan de dood, en zelfs bij de dood wordt het lichaam met eer behandeld.

"De rabbijnen zijn niet begonnen met het idee van een wezen dat verdwijnt op het moment van de dood. Ze waren van mening dat ondanks het sterven van het lichaam, de essentiële persoon die in het lichaam gehuisvest was, nog steeds een bestaan buiten het graf heeft, zodat de juiste begrafenis en het voortdurende respect voor de overledene waren vereist. Het begrafenisritueel is dus bij uitstek ontworpen als een daad van k'vod ha-met, "het eren van de doden".
Uit levenscycli in de Joodse en Christelijke aanbidding.

Lucas 16:19-31: Wat Jezus zei
Jezus leerde me over deze passage tijdens mijn eerste ‘onderwijzende’ bezoek met Hem, op 1 oktober 1986. Het is het verhaal van 2 mannen die leefden en toen stierven. De ene was een boosaardige rijke man die de bedelaar die dagelijks voor zijn deur lag, negeerde. De andere was de bedelaar, wiens naam Lazarus was.

Beide mannen stierven en hun lichamen werden begraven. De geest en de ziel van de rijke man gingen onmiddellijk naar de wachtplaats genaamd de hel, en Lazarus ging naar de wachtplaats genaamd het Paradijs, ook wel Abraham's boezem en Gevangenschap genoemd - waar de rechtvaardige doden een tijd lang 'gevangen' werden gehouden totdat het laatste offer voor de zonde kon worden gebracht, en dan konden ze verder gaan in de aanwezigheid van God.

Jezus zei dat deze 2 mannen bleven leven nadat hun lichamen waren gestorven en begraven. Ze hielden niet op te bestaan en 'sliepen' ook niet. Wakker en volledig bewust op hun respectievelijke plaatsen herinnerden zij zich elkaar en hun leven op aarde, spraken zij met elkaar en behielden zij al hun zintuigen. Jezus vertelde me dat de wortels van onze fysieke zintuigen eigenlijk in onze geest liggen. Hun aardse lichamen waren dood en begraven, maar toch leefden zij voort in de geest/geestelijke wereld.

Colossenzen 1:13 vertelt ons om dank te geven aan de Vader die ons uit het koninkrijk der duisternis heeft gehaald "en ons heeft overgebracht naar het koninkrijk van Zijn dierbare Zoon". We zijn al burgers van de hemel, dus we gaan automatisch naar onze 'thuisstad' of 'thuisland' als we sterven.

Wat Barbs grootmoeder zei
Barbs Mennonitische grootmoeder was bijna 90 jaar oud en woonde op dat moment in een verpleeghuis, nadat ze een jaar of wat eerder van de familieboerderij was verhuisd. We spraken op een dag over de Heer en ze observeerde: "In mezelf voel ik me nog steeds als dat 17-jarige meisje dat door de boomgaard op de boerderij kon rennen." Toen grinnikte ze een beetje terwijl ze naar haar rolstoel keek, voordat ze verder ging: "Maar mijn lichaam is om me heen veranderd."

Dat haar geest in 90 jaar niet veranderd was, betekent dat haar geest niet verandert over 100, of 150, of 500 jaar. Als haar aardse lichaam had kunnen doorgaan, zou Barbs grootmoeder vandaag de dag meer dan 135 jaar oud zijn - maar wat ze op haar 90ste over zichzelf zei, zou hetzelfde zijn op haar 35ste of 50ste of 150ste - binnenin voelde ze zich nog steeds als dat 17-jarige meisje op de boerderij. We zijn eeuwig, maar ons lichaam verandert om ons heen. We hebben dit aardse lichaam niet nodig om te leven. We zijn al in de eeuwigheid.

Dus het idee dat we sterven en DAN gaan we nergens heen, is totaal onjuist.

De Heer na de dood
Denk ook aan de Heer en zijn ervaring met de dood. Is de Heer die dag na de dood aan het kruis gewoon in slaap gevallen of is hij opgehouden te bestaan? Nee. De dief die zich naast Hem bekeerde ook niet:

"Ik zeg u, deze dag zult u bij Mij zijn in het paradijs." Beiden stierven en gingen gewoon door met hun bestaan in dat rijk van de Geest. Er wordt ons verteld dat Jezus is neergedaald in de lagere delen van de aarde en bij zijn opstanding gevangenen naar de hemel heeft geleid, daarom is het Paradijs nu ‘omhoog’ als deel van de hemel.

Nu gaan de rechtvaardigen rechtstreeks naar het Paradijs in de hemel, zoals Paulus in 2 Corinthiërs 12:2,4 stelde: "...weggevoerd werd naar de derde hemel...weggevoerd naar het Paradijs..." (In het Jodendom is de lucht de 1e hemel, de ruimte de 2e hemel, en waar God leeft de 3e hemel - laat niemand alsjeblieft een stap voor stap schema voor je maken om de hemel te bereiken - Christus is al in je geest, je kunt niet dichterbij komen dan dat. Religieuze formules proberen alleen maar om Christus in jou te verbeteren, en dat is nutteloos, zo niet grenzend aan godslastering voor een christen om dat te doen. Christus in jou de hoop op glorie. Rust daarin.)

Bedenk ook de apostel Johannes, die in De Openbaring 6: 9-10 naar de hemel werd gebracht. Hij ziet een veelheid aan gelovigen die voor hun geloof zijn gestorven. Al deze gemartelde mensen gingen direct naar de hemel bij hun vroegtijdige dood en herinnerden zich hun leven, waarbij ze de Vader vroegen hoe lang het zou duren voordat hun dood gewroken zou worden. Wij zijn dezelfde mensen, in dit leven of nadat dit aardse lichaam is gestorven; we gaan gewoon naar het koninkrijk van ons burgerschap.

Paulus had gelijk toen hij in 2Corintiërs 5:8 verklaarde: "Afwezig zijn van het lichaam is aanwezig zijn bij de Heer".

Maar hoe zit het met het gebruik van 'slaap' om de dood te beschrijven?Daar gaan we volgende week mee verder, tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Death; What about 'sleep' to describe death? 2 of 3 - 20200801
Dood; Hoe zit het met 'slaap' om de dood te beschrijven? 2 van 3 - 20200801

Dag allemaal,
Daniël 12:2 is een vers dat mensen in verwarring brengt over het feit of iemand 'slaapt' als hij of zij sterft, of naar de hemel gaat:

"En velen van hen die slapen in het stof van de aarde zullen ontwaken, sommigen tot het eeuwige leven, en sommigen tot de eeuwige schaamte en minachting."

Voor ons moderne oor lijkt dit in directe tegenspraak te zijn met de uitspraak van Paulus dat 'Afwezig zijn van het lichaam is om bij de Heer aanwezig te zijn', in 2 Corinthiërs 5:8.

Wat we hier hebben is een gebrek aan communicatie
Voor onze moderne geest geeft het gebruik van slaap om over de dood te spreken een beeld van bewusteloosheid, van diepe slaap waar je je nergens van bewust bent. Maar het Bijbelse gebruik van de slaap kan anders zijn. We moeten ons door het Oude en Nieuwe Testament, vertalingen en culturele overwegingen heen werken, die allemaal tegenstrijdig kunnen lijken.

Jezus zei tegen de dames die jammeren over de vroegtijdige dood van de 12-jarige dochter van Jaïrus: "Waarom huil je zo? Het meisje is niet dood, maar slaapt." Marcus 5:39

"Onze vriend Lazarus slaapt, maar Ik ga hem uit zijn slaap halen. ‘Heer, als hij slaapt, komt het wel goed met hem.’ Hij sprak over zijn dood, maar zij dachten dat Hij het had over het nemen van rust tijdens de slaap." Johannes 11:11-13

"Voor David, nadat hij zijn eigen generatie had gediend door de wil van God, viel in slaap en hij werd bij zijn vaders gelegd en hij zag ontbinding." Handelingen 13:36

"Om die reden zijn velen onder jullie zwak en ziekelijk, en velen ontslapen."
"Zie je, ik laat je een geheimenis zien; we zullen niet allemaal ontslapen, maar we zullen allemaal veranderd worden." 1Corintiërs 11:30, 15:51

"Want als we geloven dat Jezus zowel stierf als weer opstond, dan zal God hen die in Jezus ontslapen zijn met Zich meebrengen."
"Die voor ons stierf, opdat wij hetzij wij waken, hetzij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven”. 1Tessalonicenzen 4: 14, 5:10

De Bijbel gebruikt de slaap natuurlijk ook om de natuurlijke slaap te bedoelen.
En heel vaak verwijst de Bijbel in zijn gebruik van slaap naar het geestelijk in slaap zijn. Eén van mijn favoriete albums was Keith Green's album "No Compromise" uit 1978, met als één van de nummers "Asleep in the Light". Helaas is dat nummer nog steeds even relevant voor onze tijd als in 1978.

Het derde gebruik van slaap is natuurlijk ons onderwerp; de dood 'slaap' noemen.

Het oude tempelgebed dat nog steeds wordt gebeden op het Feest der Bazuinen - het feest dat een beeld geeft van wat wij de ‘opname’ noemen - gaat over het opwekken van de rechtvaardige doden, geparafraseerd door Paulus in Efeziërs 5:14:

"Daarom staat er (tempelgebed op Feest der Bazuinen). "Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit de dood, en de Messias zal u licht geven..."

Hier is de uitleg: Het gebruik van slaap voor dood in de Bijbel verwijst naar het lichaam, niet naar de ziel.
Het lichaam slaapt, maar er is geen enkele tekst die zegt dat de ziel van een persoon slaapt.

In Daniël 12:2 staat: 'Zij die in het stof van de aarde slapen, zullen ontwaken (om oordeel te ondergaan)', waarbij het voorwerp het stof van de aarde is, dat wil zeggen het lichaam. Niet de ziel.

In Johannes 11:11 wanneer Jezus zegt: "Onze vriend Lazarus slaapt, maar Ik ga hem uit zijn slaap wekken", gebruikt Hij het woord 'kekoimatai', wat 'gaan liggen' betekent. Met andere woorden, 'Lazarus' lichaam gaat liggen (slapen)' - het onderwerp is het lichaam, niet de ziel.

In Prediker 9:5 staat: "Want de levenden weten dat ze zullen sterven, maar de doden weten niets, want ze hebben geen beloning, want ze zijn snel vergeten", het gaat duidelijk over het lichaam, niet over de ziel.

OT Joods en NT Christelijk standpunt
Omdat het Oude en Nieuwe Testament een fysieke opstanding van de doden onderwijzen, is de visie van de Bijbel op de dood voor het lichaam die van een tijdelijke toestand, ongeacht of de persoon een gelovige of ongelovige is. (Daniël 12:2 bijvoorbeeld)

Het idee van 'zielslaap' is daarom niet alleen in tegenspraak met het Jodendom en het christendom, van Genesis tot en met De Openbaring, maar we hebben ook een hoofdstuk en een vers waarin staat dat we direct naar de Heer gaan om bij Hem te zijn.

Toen Paulus de Filippenzen schreef dat hij bij de Heer wilde zijn in de dood, wat 'veel beter' was, zei hij niet dat zijn ziel een goed lang dutje nodig had. Hij zei dat hij eeuwig is en dat hij bij de dood van het lichaam bij de Heer zou zijn. Dat is de enige manier waarop het 'veel beter' is om te sterven - dat men bij de Heer zal zijn.

We hebben gezien wat Jezus leerde in Lucas 16:19-31; de 2 mannen die stierven gingen beiden naar hun respectievelijke plaatsen en zagen elkaar, spraken met elkaar, en waren duidelijk niet 'in slaap'. Het bewijs van Jezus' grammatica vertelt ons dat dit geen gelijkenis was, maar een echte situatie. En eerlijk gezegd, dat was wat Hij mij ook vertelde op 1 oktober 1986 toen Hij mij over deze dingen leerde.

Dan hebben we Mozes en Elia die aan Hem verschenen en met Hem spraken over zijn dood in Jeruzalem, uit de Wet en de Profeten, dus ze waren duidelijk niet in 'zielslaap'. Jezus vertelde de berouwvolle man aan het kruis 'vandaag zul je bij Mij zijn in het paradijs', dus Jezus was niet van plan dat één van hen ging 'slapen', en in Openbaring 6:9-11 zag Johannes duizenden mensen voor de troon van de Vader vragen om wraak voor hun (gemartelde) dood.

Het lichaam 'slaapt' en dat is de context van elk vers in de Bijbel waar over slaap wordt gesproken als de dood. Voor ons mag ons lichaam slapen, d.w.z. het contact met de fysieke wereld verliezen, maar voor onze eeuwige zielen is afwezigheid van ons lichaam aanwezig zijn bij de Heer, wat zoals Paulus zei, 'veel beter' is.
Volgende week: mensen in de hemel, zowel Bijbelse als anderen die ik daar gezien heb.
Tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Death #3 of 3, People in heaven. – 20200808
Dood #3 van 3, Mensen in de hemel. - – 20200808

Dag allemaal,
Hebreeën 11 wordt vaak ’wolk van getuigen’/'de geloofshelden' (in het Engels) genoemd omdat er zoveel Oudtestamentische 'helden van het geloof' in staan. Onder deze mensen vinden we bekende namen of mensen die bekend zijn door gebeurtenissen in hun leven:

Abel, Henoch, Noach, Abraham, Sara, Isaak, Jakob, Jozef, Mozes, Jozua, Rachab, Gideon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuël, 'de profeten', Daniël, Sjadrach, Meschach, Abednigo. En vele anderen: "Ontsnapten aan het zwaard, leidden vreemde legers in de strijd; vrouwen die hun doden weer tot leven kregen, anderen gemarteld, in ketenen, in de gevangenis, ter dood gebracht door in tweeën gezaagd te worden (Jesaja)", en zo verder.

De schrijver gaat verder: "Laten we, nu we zo'n <u>wolk van getuigen</u> rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding <u>de wedloop lopen die voor ons ligt</u>, ziende op Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof." Hebreeën 12:1-2

Deze mensen slapen niet, want hij noemt ze de 'getuigenwolk', niet slapend, maar levend. Het gebruik van de term 'wolk van getuigen' geeft aan dat ze in de hemel zijn. Het gebruik van ‘wolk’ geeft een perfect beeld van de hemel, want als ze niet in de hemel waren had hij kunnen zeggen 'hun leven geeft ons een getuigenis', of iets anders om te zeggen dat ze in 'zielslaap' zijn of zich anderszins niet bewust zijn van ons eigen leven. Maar dat deed hij niet, in plaats daarvan zei hij dat ze als het ware als een 'wolk' boven ons zweven, en getuige zijn van ons leven.

Het woord 'getuigen' is het Griekse woord 'martus' (waar we het woord martelaar vandaan hebben) en betekent 'ooggetuige als toeschouwer' of 'iemand die kan bevestigen wat hij heeft gezien, getuige van is geweest of die iets weet'.

Over degenen in Hebreeën 11 staat er dat ze nu getuigen zijn van ons leven, zoals toeschouwers bij een sportevenement, wat de reden is waarom de auteur zei 'laten we de wedloop lopen die voor ons ligt'. Ze weten niet alles wat er in ons leven gebeurt, maar ze weten wel de basis van wat er in het lichaam van Christus plaats vindt: Mozes en Elia verschenen aan Jezus om te praten over zijn naderende dood aan het kruis, en in Openbaring 6 zag Johannes martelaren vragen aan de Vader, hoe lang het nog duurt voor hun dood gewroken wordt.

Mijn mening en observatie, ter overdenking
Satan verdraait alleen het ware, en we weten allemaal dat er in de wereld veel mensen zijn die zich richten op geesten, geestelijke gidsen en dergelijke. Maar het bestaan van een vervalsing bewijst het bestaan van het ware, anders is er geen behoefte aan een vervalsing.

Daarom is het echte en ware zij die in Christus zijn gestorven als getuigen van dit leven. Zeker bezoekt Jezus na zijn hemelvaart mensen over de hele wereld, dat is echt - niet een spook, geen geestengids - maar de echte Jezus. Van Handelingen 9 waar Hij aan Paulus en Ananias verscheen, tot Handelingen 18 in Corinthe, waar Hij instructies gaf aan Paulus, door de eeuwen heen hebben mensen in de geestelijke wereld gezien en doen dat vandaag de dag nog steeds. Ze zijn zich ervan bewust dat die wereld op hun beurt bewust is van dit rijk. Ook Mozes en Elia, die in Lucas 9 aan Jezus verschenen en spraken over Zijn naderende dood aan het kruis, moeten worden genoemd.

Maar velen van ons hebben op verschillende belangrijke momenten in ons leven, een bewustzijn in onze geest gehad dat 'mama en papa' of een andere naaste familielid of vriendin geestelijk aanwezig was en/of zich bewust waren van en getuigen waren van die gebeurtenis. We horen vaak dat bij de geboorte van een kleinkind dat iemand van binnen voelde of gewoon wist dat zus en zo in de hemel toekeek. Hetzelfde kan gezegd worden van bruiloften en zelfs begrafenissen. Velen van ons, zo niet de meesten van ons, hebben momenten in ons leven gehad waarvan we ons bewust waren, maar dat niet durfden te zeggen uit angst om raar te klinken, dat we het gevoel hadden dat iemand van wie we houden, en nu in de hemel is,toekeek als één van hen te midden van de wolk van getuigen.

Ja, er zijn de vervalsingen, en het is verboden om contact te initiëren met degenen die zijn overleden, maar er zijn tijden dat de hemel het initieert en ons laat weten dat iemand die ons dierbaar is, hoewel hij is vertrokken, in feite getuige is van wat er gebeurt in ons leven hier op aarde.

Wat mijn vriend zag, met wie hij sprak
Een vriend van mij ging naar het ziekenhuis voor iets waarvan hij dacht dat het een eenvoudige procedure zou zijn, maar er ging iets vreselijk mis en hij kreeg een hartaanval en stierf. Ze werkten ongeveer 40 minuten aan hem om hem terug te brengen. Gedurende die tijd was hij in de hemel en sprak hij met mensen die hij niet kende, maar later ontdekte hij, dat zij mensen kenden die hij kende. En tot zijn verbazing wisten ze wat er in het leven van sommige van hun familieleden op aarde gebeurde.

Nadat hij hersteld was en in de loop van de weken daarna, kruiste zijn pad iemand waarvan hij zich realiseerde dat het de persoon was die door die persoon in de hemel genoemd werd.

Een voorbeeld daarvan is een vrouw die hij in de hemel zag en die hem vertelde dat hij tegen 'James' moest zeggen dat hij hard moest werken en dat hij zich er doorheen moest slaan, om zijn opleiding af te maken. Mijn vriend kende de vrouw niet en wist dus niet wie 'James' was. Maar op een dag, ongeveer een week later, sprak hij met zijn buurman die zijn zoon Jimmy noemde. Terwijl ze spraken, stuurde mijn vriend het gesprek en ontdekte dat ze de moeder van de buurman, Jimmy's grootmoeder, ongeveer een jaar eerder hadden verloren - en dat Jimmy op de universiteit zat, maar er aan dacht om te stoppen. Mijn vriend kon het verhaal direct door geven aan Jimmy, die bevestigde dat zijn grootmoeder hem altijd James noemde. Hij kon hem vertellen hoe ze eruit zag, en allemaal waren ze het erover eens dat het echt zijn grootmoeder was die hij in de hemel gezien had.

Eén familie

Ik heb een aantal keren gedeeld over mijn 'tour' door de hemel en hoe ik een klein meisje en een jongen onder een boom zag zitten terwijl meer dan een dozijn familieleden van verschillende generaties bij hen waren in wat een soort familiepicknick of bijeenkomst leek te zijn. Toen ik merkte dat er verschillende generaties familieleden aanwezig waren, viel het mij op dat de ouders van de kinderen er niet waren.

Toen ik 'mijn' engel daarnaar vroeg, die met mij meeliep, zei hij: "Deze kinderen stierven in een auto-ongeluk, maar hun ouders zijn nog steeds op aarde. Als het mogelijk is, worden de kinderen opgevoed door familieleden in de hemel." Ik zei hem dat ik daar hoofdstuk en vers voor nodig had, en hij antwoordde: "Heb je Efeziërs 3:14 niet gelezen waar Paulus zei dat hij zijn knieën buigt voor de Vader van onze Heer Jezus Christus, naar wie alle geslacht in de hemel en op aarde wordt genoemd'. Er is maar één familie, het maakt niet uit of sommigen nu op aarde zijn en anderen in de hemel, jullie zijn allemaal één familie".

Het aardse-pak dat we hebben
Toen ik nieuw was in de Heer en de Vader leerde kennen, vertelde Hij me iets dat elke twijfel in mijn jonge denken wegnam. Ik had gelezen en nagedacht over Colossenzen 1:12-13:

"Dank aan de Vader die u heeft toebereid om te kunnen delen in de erfenis van (alle) heiligen in het licht, die ons heeft verlost van het gezag van de duisternis en ons overgebracht naar het koninkrijk van Zijn geliefde Zoon."

Ik dacht aan het verschil tussen gezag dat hier wordt gebruikt (hoewel in sommige vertalingen verkeerd vertaald 'macht') en kracht. Kracht is het pistool op de heup van de politieagent, autoriteit of gezag is hun vermogen om een hand op te steken om het verkeer tegen te houden. Een politieagent heeft de bevoegdheid om het verkeer tegen te houden, en heeft de kracht in het pistool om zijn autoriteit te ondersteunen.

Ik zat te denken hoe het zegt dat ik verlost was van het gezag van de duisternis - dat Satan geen gezag meer over mij had - wat betekende dat ik nu een burger van de hemel ben, en ik heb het recht om geesten weg te bevelen, ik had het recht om niet te zondigen, en ga zo maar door. En dat ik overgebracht was, overgeplaatst, naar het koninkrijk van de Vaders Zoon, in staat gesteld om deel te nemen aan alles wat zich daarin bevindt. Verbazingwekkend.

De Vader sprak tot mij terwijl ik nadacht over deze dingen: "Jouw lichaam geeft je autoriteit op de aarde. Maar als het lichaam sterft, worden je geest en ziel automatisch onderworpen aan het koninkrijk waarvan je burger bent."

Het maakte het feit duidelijk dat er 2 koninkrijken in het universum zijn: die van God en die van Satan. Licht en donker. Wettelijk en geestelijk betekende het feit in Christus te zijn, dat satan op geen enkele manier gezag over mij had, want ik werd een burger van het koninkrijk van Jezus. In Hem heb ik gezag over de duisternis.

Maar die kleine zin die Hij tot mij sprak maakte ook duidelijk dat iedereen die op de aarde loopt nu al een burger is van één van die 2 koninkrijken. Omdat hun geest en ziel tijdelijk gehuisvest zijn in een fysiek lichaam geeft dit hen de mogelijkheid om te kiezen van welk koninkrijk ze deel willen uitmaken, zolang dat lichaam in dit fysieke rijk leeft. Ik realiseerde me ook dat elke persoon die ooit heeft geleefd en gestorven is, nu in één van die koninkrijken leeft.

Jezus gaf in het eerder genoemde verhaal van de bedelaar Lazarus en de rijke man details aan dat de mens verder leeft als zijn lichaam sterft. En dat we al onze herinneringen en zintuigen behouden en volledig functioneren in dat rijk dat voor het fysieke oog onzichtbaar is. Maar dat rijk schiep de fysieke wereld, en is net zo echt en solide en functionerend als deze natuurlijke wereld.

We gaan niet dood en gaan dan de eeuwigheid in, we leven nu al in de eeuwigheid. Op een dag zal ieder van ons zich aansluiten bij de wolk van getuigen van Hebreeën 11. Als we zo denken en die waarheid dicht bij ons hart houden, zul je merken dat de zorgen van de wereld, de pijn en de wonden die in deze wereld geleden zijn, veel van hun angel verliezen. De aanwezigheid van de Heer in je geest zal zoveel meer merkbaar zijn en Zijn genade zal je dragen.

Volgende week een nieuw onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com